

DZIENNIK POMORSKI

Przedpłata:

W ekspedycji miesięcznie	1,75 zł.
Z odnośniami miesięcznie	1,85 zł.
W agencjach miesięcznie	1,85 zł.
Przez pocztę już z odnośniami	2,08 zł.

W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przesłanek w nakładzie, strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie piśma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów.

Redakcja i Administracja: Chojnice, ul. Człuchowska 13.

Pocztowa konto oszczędności 301.032.
Konto bankowe: Bank Powiatowy Chojnice,
Miejська Kasa Oszczędności, Chojnice.
Tel 44 Adres telegr. „Dziennik Pomorski”. Skryt. pocz. 83

Główny redaktor: Dyonizy Kowalski.

Chojnice, sobota 25 października 1924 r.

Ogłoszenia:

Ogłoszenia na stronie 6-14m od wiersza piąty lub jego miejsca 10 groszy — Rekl. na tekst wiersz 3-14m 20 groszy — Ogłoszenia skomplikowane z zastrzeżeniem miejsca oraz z nieczytelnym rękopisem przy każdym poszczególnym wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9. przed poł.

Niemcy na rozdrożu.

Rozwiązanie parlamentu niemieckiego i ukształtowanie się przyszłego rządu będzie miało dla Niemiec a tem samem dla dalszej europejskiej polityki ogromne znaczenie. To zaczenie polega na tem, że prawica i lewica niemiecka stoją sobie nawzajem na zupełnie przeciwnych politycznych biegunach. Prawica zmierza do odbudowania monarchji, a tem samem do pchnięcia Niemiec na drogę militarystyki i zachłanności cudzej własności, lewica dąży zaś do umocnienia republiki, a tem samem do rozsadzenia militarystyki i ugruntuowania szacunku dla cudzej własności. Prawica pracuje tem samem dla wojny, a więc dla zrzucania ze siebie odpowiedzialności za wojnę światową, by długów nie płacić, i tem samem ubiega się o umocnienie republiki, a tem samem do rozsadzenia militarystyki i ugruntuowania szacunku dla cudzej własności. Prawica pracuje tem samem dla wojny, a więc dla zrzucania ze siebie odpowiedzialności za wojnę światową, by długów nie płacić, i tem samem ubiega się o umocnienie republiki, a tem samem do rozsadzenia militarystyki i ugruntuowania szacunku dla cudzej własności.

Te przeciwności polityczne są zatem jak widzimy tego rodzaju, że je może rozstrzygnąć jedynie naród niemiecki przez nowe wybory albo na jedną, albo na drugą stronę, albo w kierunku rozpadu ku monarchji i nowej wojnie, albo w kierunku umocnienia republiki, a tem samem ku spokojowi na wewnątrz i zewnątrz. Partje niemieckie wiedziały, że do rozwiązania parlamentu dojść musi, ale żadna nie chciała wziąć na siebie odpowiedzialności za jego zerwanie, ażeby nie dać przeciwnikowi broni do zaczepki, że wyzyskuje położenie na korzyść partyjną. Skleńić rządu zaś się nie dało poprostu dla tego, że na żadnej stronie nie było wystarczającej większości. Dwie największe partje, wszechniemcy i socjaliści mają prawie równość głosów, a żadna nie chciała z drugą pracować. Bez jednej albo drugiej nie było zaś wydajnej większości, ponieważ komuniści i hitlerowcy, niezdatni do władzy, liczą przeszło piątą część głosów i są taką samą przeszkodą w utworzeniu zwartej większości, jak u nas w Polsce mniejszość. Partja demokratów zaś, popierająca obecny rząd, nie chciała pod żadnym warunkiem współpracować z nacjonalistami.

Gazety niemieckie i zagraniczne mają niewielec jednolite zapatrywanie co do przyszłego parlamentu niemieckiego. Są one zapatrywania, że przyszły rządekstag musi mieć większość demokratyczną, ażeby Anglja i Francja mogły na nim polegać i będzie ją też miał. W przeciwieństwie do Anglii, która tym razem będzie miała pravicową większość parlamentarną, będą miały Niemcy podług największego prawdopodobieństwa większość lewicową. Gazety socjalistyczne są swej większości tak pewne, że „Vorwärts” wprost triumfuje i powiada pomiędzy innymi, że przez rozwiązanie parlamentu zwyciężył rozsadek i prawo. O wyniku wyborów zaś powiada, że muszą tak wypaść ażeby klasom posiadającym odechciało się raz nawsze stwarzać rządy przeciw republice i przeciw ludowi pracującemu.

Socjalistów popiera również partja demokratyczna, ta, która się grupuje około żydowskiego „Berliner Tageblattu”. Partja ta jest oprawda mała, ale ona to przy obecnych stosunkach liczbowych w rządekstagu była językiem wagi i rządekstag przewrócił. Wydała ona hasło: „Nieprzyjacieli stoi na prawicy” równocześnie zaś wezwwała wyborców do wzmocnienia socjalistów kosztem komunistów. To znaczy, że rozłam pomiędzy prawicą a lewicą jest w Niemczech tak silny, że nawet część obozu obywatelskiego woli popierać socjalistów, byle zapobiegać wyborowi tych stronniów, które nę cęłyby złączyły się ze skrajną pravicą na szkodę republiki. Walka zatem pod hasłem:

Kurs złotego

z dnia 23. 10. 1924.

Gdańsk:	1 dolar =	5,21 ¹ / ₂ złotych
	100 złotych =	107 guld. gd.
Warszawa:	1 dolar =	5,21 złotych
	1 gd. gul. =	0,93 ¹ / ₂ złotych
Marki rentowe =		1,25 złotych

„Tu praw, tam lewo” będzie bardzo zacięta. Liczą, że na 470 posłów, wybieranych do rządekstagu, będzie tym razem co najmniej 150 socjalistów. Dotąd było ich 100.

Zwrot na lewo w Niemczech spowodował nowy rząd francuski swą dobrą wolą w obec Niemiec, odstąpieniem żądania Ruhry, uporządkowaniem długów niemieckich, a przede wszystkim wielką pożyczką dla odrodzenia przemysłu niemieckiego. Niemcy są więc teraz na drodze do uporządkowania swych stosunków, i dla tego większość narodu niema ochoty borykać się z Francuzami i szukać z nimi nowego guza przy pomocy nowej wojny. Hasła Hitlerów, Ludendorffów, Hindenburgów itd. nie mają już obecnie tego wielkiego znaczenia, jakie miały do ostatniej chwili. Większość Niemców żąda spokoju.

Dla Polski taka polityka, na jaką się zanosi ze strony Niemiec, będzie daleko korzystniejszą od dotychczasowej. Rządy lewicowe będą dążyły do zgody z Ligą Narodów, a tem samem o prowadzeniu wojny z Francją myśleć nie będą na tem i Polska nieźle wyjdzie, bo i z nią wojować nie zechcą. Ale widmo zatargu c Korytarz pomorski nie zmniejszy się i stanie się może nawet jaskrawszem. Niemcy, należąc wówczas do Ligi Narodów, poruszać będą niebo i ziemię, ażeby doprowadzić do zmiany Traktatu wersalskiego. Czy im się to uda, nie wiemy. W każdym razie Niemcy pokojowe nie znajdują wśród innych rządów takiego odporu, jak Niemcy dzisiejsze, potrzysające szablą. Naszem zadaniem w obec tego jest, zawczasu przygotowywać się na wszelkie możliwości. Z jednej strony rząd nasz musi dać wszędzie do zrozumienia, że Polska chętnie kawał kraju weźmie, ażeby Niemcy nie miały przyczyny o Korytarzu gadać, ale własnego nic nie odda. To samo powinien Sejm zrobić i do tego samego powinien cały naród dążyć.

Takie oto widnokreśli rysują się z okazji wyrobów przyszłego niemieckiego rządekstagu. U nas w Polsce też już znaleźli się tacy, co to marzą o rozwiązaniu Sejmu. Dawniej zapatrzni byli w Macdonalda, a teraz zapatrzni są w Berlin i w Berlinie upatrują zmianę wiatru politycznego w Europie. O tem się rozpiszemy.

Sprawy polityczne

na podstawie otrzymanych telegramów.

Herriot mówi.

Na uczcie, wydanej po zakończonym zjeździe międzynarodowym stronniów radykalnych, na której byli także delegaci naszego „Wyzwolenia”, przemawiał również prezes ministrów francuskich Herriot. Główną treścią jego przemówienia było stwierdzenie, że Francja wskutek umowy londyńskiej wyszła z dotychczasowego stanu swego odosobnienia i ma poparcie moralne całego świata, ponieważ udowodniła, że pracuje szczerze dla ogólnego pokoju. Oprawda musi Francja posiadać pewne rezerwy dla siebie, ażeby nie stać się ofiarą zemsty i chciwości. Chodzi tu o Niemcy, wśród których wciąż jeszcze kolają się dwie dusze: jedna monarchiczna, druga republikańska. Patrzymy na przygotowania wojenne młodzieży i nieraz wydaje nam się, jakoby Niemcy miały co tylko mobilizować. Francja musi być zabezpieczoną w obec następstw tej roboty. Musi wiedzieć, że młodzieży niemieckiej nie zatrąwa się nienawidzią do Francji.

Dalej powiedział p. Herriot, że dużo będzie jeszcze pracy z tymi, którzy w walkach rasowych chcą zgubić cywilizację. Należy jednak życzyć sobie, ażeby w końcu prawdziwy duch demokratyczny odniósł zwycięstwo.

Rajchstag niemiecki rozwiązany.

W orędziu swem, rozwiązującym rządekstag, powiada Prezydent Rzeszy Ebert, że rządekstag został rozwiązany, ponieważ nie było innego wyjścia, gdyż układy o utworzenie rządu z wybitną większością skończyły się na niczem, a obecny rząd nie opierał się o żadną większość, któraby mu dawała prawo do przeprowadzania w życie tej polityki, do jakiej się zobowiązał na mocy umowy londyńskiej. Rząd pozostaje nadal w urzędzie, ponieważ nie wniósł o ustąpienie i nikt go też do ustąpienia nie zmuszał.

Wyborami niemieckimi zajmuje się zagranica, a zwłaszcza Anglja i Francja, ponieważ przyszły rzą-

dekstag miał znaczenie nie tylko dla niemieckiej wewnętrznej polityki, ale i dla zagranicznej. Od tego bowiem, jaki ten rządekstag będzie, czy wszechniemiecki, czy demokratyczny, będzie wiele zależało, czy Niemcy będą płacić dług, czy ich nie będą płaciły, dalej czy będą skromniejsze w obec Francji i Polski, czy też będą uprawiały dotychczasową politykę protestów przeciw traktatowi wersalskiemu. Polska ma również ogromny interes w sprawie przyszłego rządekstagu, bo i co do niej zmieni się polityka, jeżeli rządekstag przyszedł będzie demokratyczniejszy od dotychczasowego. Tak się też na tę sprawę zapatrują gazety francuskie i angielskie.

Wojna za rok.

Taką przepowiednią wydał angielski generał Morgan na podstawie tego, co widział w Niemczech. Był on tam dawniej członkiem wojskowej komisji kontrolnej. Powiada on, że Niemcy rozpoczęłyby wojnę za rok, gdyby tam skasowano komisję kontrolną, którą nie patrzyła Niemcom trochę na palce. Niemcy bowiem co do przemysłu wojennego są znacznie lepiej zorganizowane, aniżeli w r. 1914. Urządzili oni wskutek spadków swego pieniądza nowe fabryki, które rozbudowały się tak wspaniale, że dziś znacznie więcej materiału wojennego mogą wyrabiać, aniżeli przed wojną. Niemcy mają znowu armję, liczącą 500 tys. żołnierzy. Żołnierze ci są gruntownie wyszkoleni.

„Stany Zjednoczone Europy”

W Essen odbyło się zebranie przeciwników wojny, urządzone przez niemieckie stowarzyszenie pokoju. Na zebraniu tem przemawiało dwóch słynnych generałów przeciw wojnie. Ze strony francuskiej przemawiał generał Verraux, ze strony niemieckiej generał Schöneich. Generał Verraux oświadczył, że narody europejskie są na drodze do pokoju, ponieważ się godzą na wieczysty pokój. Byle teraz się zgodziły na utworzenie związku państw europejskich, natenczas mamy w Europie wieczysty pokój. Musi być wówczas jedna waluta, cła i granice muszą być usunięte. A reszta sama się znajdzie, gdy generałowie zastrajkują i wojny prowadzić nie będą chcieli.

Obydwaj generałowie wychodzą z tego przekonania, że wojna w obec zabójczych tegoczesnych środków jest wprost niemożliwa.

Sprawy polskie

na podstawie otrzymanych telegramów.

Co znalezione u Niemców w Grudziądzu?

„Głos Pomorski” podaje ciekawe szczegóły o robocie szpiegowskiej, jaką uprawiali Niemcy w Grudziądzu i na Pomorzu. Znalezione przede wszystkim wielkie składy broni, broszur, odezw, podobnie Wilhelma, Krupnicza. Oprócz tego znalezione znaków i odznaków, świadczących o rozgałęzionej sieci szpiegowskiej. U aresztowanego Weissa znalezione gołębia pocztowego, który był wojskowym gołębkiem niemieckim z marką i wyraźnym opisem pochodzenia. Materiał wybuchowy, odnaleziono w piwnicy Vossa, jest materiałem o wysokiej sile wybuchowej. Chodziło tu zatem o wysadzenie w powietrze rozmaitych przedmiotów, bo na inne cele proch ten jest nieprzydatny. W każdym razie należy domagać się od wyższych władz pomorskich wyjaśnienia całej tej sprawy tajemniczej, ponieważ tu chodzi bezwarunkowo o zbrodniczą politykę niemiecką, będącą niewątpliwie w związku z agitacją za odebraniem Polsce Korytarza pomorskiego.

Co słyhać z Kresów Wschodnich?

Telegramy donoszą, że do Wilejki zjechał nowy delegat rządu dla Kresów Wschodnich p. Raczkiewicz. Zjechał najdłuższe pomnika, wystawione na cześć tych policjantów, którzy padli przy odpiernaniu ostatnich bolszewickich napadów bandyckich. Delegata Raczkiewicza witała ludność tamtejsza bardzo serdecznie i bardzo uroczyście. Witało go okazałe duchowieństwo prawosławne w cerkwi. Również wysadzili się z bardzo okazałym przyjęciem Żydzi, którzy śpiewali w synagodze, rzęsiście oświeconej „Rotę” Kopnickiej i „Mazurka” Dąbrowskiego. Delegat pan Raczkiewicz dziękował za przyjęcie i zapewnił, że wszystkich obywateli Kresów będzie zarówno życzliwie traktował.

